

TOBIAS EN DE ENGEL (1)

Een van de mooiste verhalen uit het Oude Testament is te vinden in het boek Tobit. Tobit leeft met zijn familie in ballingschap nadat zijn landgenoten door de koning van Assyrië uit Israël zijn weggevoerd. Een deel van de inhoud van het verhaal is afgebeeld op koorraam 7 in onze kerk.

Tobit leefde in Nineve en diende de God van zijn voorvaderen JHWH, terwijl veel van zijn medebalingen van het geloof waren afgefallen. Hij gaf de helft van wat hij verdiende aan arme mensen en verlichtte de nood van zijn landgenoten. Als hij een lijk van een landgenoot buiten de muren van de stad zag liggen, begroef hij het in het geheim. Want de koning had veel joden ter dood gebracht. Toen de koning naar de lijken liet zoeken, vond men niets.

Hierop werd Tobit bij de koning aangeklaagd en uit angst gedood te worden, vluchtte hij. Al zijn bezittingen werden in beslag genomen. Ter ere van het Pinksterfeest, waarvoor hij lang had gespaard, gaf hij een feestmaaltijd. Voor het eten zei hij tegen zijn zoon Tobias: "Ga eens kijken of je ergens een arme landgenoot vindt en breng hem dan mee". Tobias kwam terug met de boodschap: "Vader, op de markt ligt een van onze landgenoten. Ze hebben hem gewurgd". Tobit stond op en droeg het lijk naar een schuurtje om het bij zonsondergang te begraven. Toen de zon was ondergegaan, maakte hij een graf en begroef het lichaam. Omdat het nacht was en hij in huis niemand wilde storen, ging hij buiten bij een muur liggen. Hij had niet gemerkt dat er mussen in de muur zaten. Hij had zijn ogen nog open toen er warme uitwerpselen in zijn gezicht spatten. Hij kreeg witte vlekken in zijn ogen en was blind.

In zijn ouderdom herinnerde Tobit zich dat hij vroeger op de vlucht aan Gabaël, een landgenoot in een verre stad, geld in bewaring had gegeven. Tobit zei tot Tobias: "Maak je geen zorgen over de armoede waarin we leven, zoek het huis van Gabaël en vraag hem het geld terug". "Maar vader, hoe kan ik dat geld krijgen, aangezien ik die persoon niet ken". Tobit antwoordde dat hij een kameeldrijver op de markt moest huren die de streek goed kende. Op het marktplein huurde Tobias Rafaël, dit was een engel, maar Tobias wist dit niet. Samen gingen ze op weg, Rafaël met zijn kameel en Tobias met zijn hond.

(Wordt vervolgd)

(Foto: detail koorraam 7 Andreaskerk)

SV

Uit: Parochieblad St.Andreasparochie nr. 28, 22 september 2012